

la contra | ENRIC RAMIONET

Púdics i impúdics

Internet, el món digital que ha trencat tantes barreres, que ha capgirat tants mons, té efectes trastornadors i provoca una curiosa tensió entre privacitat i comunicació

No és fàcil determinar si vivim sota l'hegemonia de l'exhibicionisme o del retraïment, si ens domina més el pudor o la impudícia, si tendim a l'ascetisme o busquem amb ànsia l'escalf del ramat. Múltiples i diversos com som, hi deu haver de tot i en totes les gradacions, i no únicament entre la resta de la humanitat, que és moltíssima gent, sinó en nosaltres mateixos que som únics però complexos.

Segurament és en general i en particular que vivim agitats per aquestes forces contradictòries. A l'escola els mestres han d'obtenir, criatura a criatura, el permís patern per incloure el reietó de la casa en una fotografia multitudinària, o en una pàgina web. I els pares acarats a la pregunta, accedeixen o deneguen en funció d'enigmàtiques i tortuoses hipòtesis sobre l'ús pervers que es pot fer de la imatge del seu fill. I si una entitat pretén organitzar una exposició de fotografies de la vida quotidiana de la seva població, haurà de sol·licitar, pacientment, l'autorització de tots els individus que hi apareguin, encara que sigui a segona fila i de forma esbiaixada. O optar per una exposició de flora o fauna silvestre.

Però per altra banda, i probablement per demostrar la naturalesa bipolar de la nostra societat, es multipliquen les xarxes socials a internet. Indrets com el Fotolog o el Facebook o el Tuenti creixen vertiginosament, i a més d'esdevenir la darrera de les embranzides digitals que obliguen a pedalar a tots els que no suporten la sensació de despenjament, obren als altres una curiosa finestra que ens permet mostrar-nos i recrear-nos, més o menys impúdica-ment, i tal com anuncien, compartir el nostre món amb el món.

No sé si vostès exerceixen amb entu-

Una usuària mira fotos en una pàgina del Facebook, una de les darreres sensacions a internet. / M.L.

siasme, si només hi han tafanejat per curiositat o si aquestes pràctiques els fan pujar la vocació monacal, però no se'n pot negar la vitalitat, la capacitat i les possibilitats que contenen de satisfer les necessitats de comunicació, d'intercanvi o de cooperació fins al paroxisme.

Essent com són mers instruments, el seu ús deu ser tan divers com nosaltres i les nostres necessitats, però és obvi que la gent jove o joveníssima i els seus neguits hi tenen una presència destacada i li confereixen caràcter. Els recorreguts pel Fotolog t'endinsen tard o d'hora en territoris dominats per les excitacions juvenils, on són freqüents les fotografies en ambients caldejats, les postures de revista de moda i les sentències passionals a l'entorn dels amors i dels amics. Un llenguatge i una estètica que, certament, quan es contemplen des de mirades que ja no guarden en la memòria les pròpies efervescències juvenils, conviden al retir i a la clausura.

Duen que el Facebook és d'origen universitari i sé que les xarxes de contactes que estén són absolutament heterogènies, des de vells companys d'escola retrobats, a defensors de causes perdudes; no estaria bé fer-ne una caricatura cruel, però els termes amb els quals es topa d'entrada, allò de les sol·licituds d'amistat, de la tramesa d'abraçades o dels segrestos en sèrie, sobten.

Internet, el món digital que ha trencat tantes barreres, que ha capgirat tants mons, té aquests efectes trastornadors i provoca una curiosa tensió entre privacitat i comunicació, i només cal observar el desconcert legislatiu relacionat amb la publicació en pàgines web dels acords dels plens municipals. Sigui com sigui, fa gràcia pensar que alguns d'aquests vailets dels quals, sense el permís patern, no es pot publicar cap fotografia jugant al pati de l'escola, aviat exhibiran ben refets la seva roba interior al Fotolog.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Un altre Carver

Ens refiem sovint de les aparences. Millor: ens refiem de les convencions.

I encara millor: ens refiem de les conviccions. ¿Què valorem en una obra d'art? ¿El que n'hem après en una enciclopèdia? ¿El que diuen les guies dels museus? ¿El que ens indica la història canònica? ¿Seríem capaços d'admirar un quadre sense cap tipus de referència culta, sense haver passat abans pel sedàs de les convencions, les aparences i les conviccions? Disposar d'aquest ull verge és quasi impossible, si no és que parlem d'un nen o d'algú que estigui francament mal informat. Això vol dir que qualsevol canvi obligat en la percepció ens desconcerta: noves informacions sobre un determinat període, conclusions certes que ens allunyen dels estereotips, realitats irrefutables que destrossen la ficció on vivim. Les esglésies romàniques, per exemple, que no tenien res a veure amb la pedra despallada amb què ara les coneixem. En el món de la literatura s'ha donat un cas d'aquests. Raymond Carver és un escriptor que ha passat a la història com el creador del que entemem per minimalisme.

Exagero una mica, d'acord, perquè aquestes coses no s'inventen del no-res i perquè no hi sol haver una sola figura, però és cert que el contista americà és segurament el representant més conegut d'una poètica que, segons com, ja habitava en els relats de Hemingway. El minimalisme, per fer-ho curt, sosté que les històries que s'expliquen han d'arribar al lector despallades de qualsevol arabesc barroc; han de ser senzilles i colpidores i amb una sintaxi tallant. Ara, s'han descobert els manuscrits originals de Carver, molt allunyats d'aquestes consideracions que els deia. Resulta que el seu editor, Gordon Lish, els va polir, els va escurçar, els va preparar per al que va acabar essent un èxit en tota la regla. ¿Els va malmetre? A partir d'ara, serà una qüestió de gustos. Hi haurà qui s'estimarà més el Carver de debò; hi haurà qui no es mourà del que va llegir amb interès fa anys. ¿Serà capaç Carver de ser Carver després d'haver triomfat com a Carver?

Bon dia primavera!

al aire

www.alaire.es

4000 m²
mobiliari d'exterior

GIRONA
☎ 972 172 222

FIGUERES
☎ 972 525 355

PROJECTES • MOBILIARI • DECORACIÓ • HOSTELERIA

novetat Stein

collezione donna
2009 di
PIQUADRO

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

OBRES
ESTRUCTURES
TANCAMENTS

FERRI
ACER INOX.
ALUMINI I PVC

O'METAL

972 47 61 27
www.ometal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lluçà
FORNELLS DE LA SELVA

LA CABINA

LACATS I ENVERNISSATS
ANTIC I NOU

VERGES
972 78 00 39

info@feliumoy.com

SERVEI GLOBAL